

Arrest

nr. 309 232 van 3 juli 2024
in de zaak RvV X / IV

Inzake: 1. X
2. X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat A. MOSKOFIDIS
Rootenstraat 21/18
3600 GENK

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IV^{de} KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X en X, die verklaren van Armeense nationaliteit te zijn, op 6 november 2023 hebben ingediend tegen de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 19 oktober 2023.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 22 april 2024 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 10 juni 2024.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken J. BIEBAUT.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partijen en hun advocaat M. KALIN *loco* advocaat A. MOSKOFIDIS.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. De bestreden beslissingen

1.1. De bestreden beslissing luidt ten aanzien van N.A. (verzoeker) als volgt:

"A. Feitenrelaas

U bent een Armeens staatsburger van Armeense origine afkomstig uit Erevan. U bent gehuwd met met S.M. (...) (O.V. (...)), met wie u drie kinderen heeft. Op 15/07/2011 dienden jullie een eerste verzoek in bij de Belgische autoriteiten. U haalde toen aan dat u problemen kende met een klant die u niet wilde betalen nadat u in het zwart werken had uitgevoerd in een huis. Op 09/11/2011 nam het CGVS een weigeringsbeslissing. Jullie beroep hiertegen bij de RvV werd op 20/12/2011 verworpen.

Jullie keerden eind 2012 vrijwillig terug met IOM naar Armenië. Via een overheidsprogramma kon u een huis en werk vinden in het dorp Ughtasar in de regio Askeran van de autonome enclave Nagorno-Karabach. Uw kinderen bleven in Erevan wonen. In Ughtasar vond u werk in de houtbewerking. Zo kreeg u de opdracht van generaal Gevorg Hovanisyan om werkzaamheden uit te voeren in een bunker van waaruit militaire operaties

werden geleid. U diende er een aantal rekken camoufleren. U nam in oktober-november 2020 als vrijwilliger deel aan de oorlog met Azerbeidzjan. Ughtasar werd tijdens deze oorlog ingenomen door de Azeri. U en uw vrouw werden gedeporteerd naar Armenië en kregen een gratis tijdelijk opvang in het sanatorium van Chermok. U voerde nog af en toe taken uit voor het leger. In die periode vernam u dat in de rekken van de bunker er apparaten waren geplaatst die alles filmde en opnamen wat er zich afspeelde. Gevorg werd ervan beschuldigd deze informatie te hebben doorgegeven aan de Azerische vijand. In de zomer van 2021 werd u door handlangers van Gevorg naar hem meegenomen en eiste men dat u de verantwoordelijkheid hiervoor op zich zou nemen. U werd 2 à 3 dagen vastgehouden in een kelder en geslagen. Ze stelden voor te bekennen, dat u dan een gevangenisstraf zou krijgen maar dat ze ondertussen zouden zoeken naar mogelijkheden om u vrij te krijgen. U vreesde echter dan in de gevangenis vermoord te worden omdat men u een verrader zou beschouwen. U had echter geen andere keuze dan in te stemmen. Ze lieten u gaan en zeiden dat u het land niet mocht verlaten. Ook uw vrouw werd door uw belagers onder druk gezet. Via een vriend vond u een smokkelaar die u hielp om Armenië te ontvluchten. U en uw vrouw kwamen naar België waar jullie op 16/12/2022 jullie tweede verzoek om internationale bescherming indienden. Ter ondersteuning van jullie verzoek legt u twee geboorteaktes voor, een attest dd. 04/04/2012 dat jullie in Ughtasar hebben gewoond en een attest dd. 04/03/2021 van de ngo 'Unity of Freedom Fight Veterans' dat u van 09/10/2020 tot 02/11/2020 heeft deelgenomen aan de oorlog met Azerbeidzjan.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Na onderzoek van alle stukken aanwezig in uw administratief dossier, dient vastgesteld te worden dat uw verzoek niet-ontvankelijk moet verklaard worden.

In overeenstemming met artikel 57/6/2, § 1, eerste lid van de Vreemdelingenwet, onderzoekt de commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen in geval van een volgend verzoek bij voorrang of er nieuwe elementen of feiten aan de orde zijn, of door de verzoeker zijn voorgelegd, die de kans aanzienlijk groter maken dat de verzoeker voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Bij gebrek aan dergelijke elementen, verklaart de commissaris-generaal het verzoek niet-ontvankelijk.

Er dient vooreerst benadrukt te worden dat uw vorig verzoek door het CGVS werd afgesloten met een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Deze beslissing en beoordeling werden door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen bevestigd. Bijgevolg resten er u geen beroepsmogelijkheden meer met betrekking tot uw vorig verzoek en staat de beoordeling ervan vast.

Met betrekking tot de verklaringen die u aflegt met betrekking tot gebeurtenissen die geen verband houden met uw vorig verzoek moet worden benadrukt dat deze niet overtuigen.

Vooreerst dient opgemerkt te worden dat uw verklaringen over uw uitreis uit Armenië naar Europa niet aannemelijk zijn. U stelt (CGVS p. 4-5, 11, DVZ pt. 17) dat u gebruik maakte van een smokkelaar, dat u deze persoon uw paspoort gaf, 40.000\$ betaalde, en u naar hier bracht. U weet niet wat er in uw paspoort was aangebracht, u weet niet of er een visum instond en vraagt zich zelf af wat een visum is, en weet niet door welk land dit visum was uitgereikt noch hoe lang het geldig was. Gevraagd wat u zou vertellen indien de politie/douane u vragen zou stellen over uw reis, stelt u dat u geen douane bent gepasseerd maar dat de passeur jullie in groep liet passeren. Uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt en waarvan een kopie werd toegevoegd aan het administratief dossier, blijkt echter dat er bij binnenkomst van Europa strenge identiteitscontroles plaatsvinden waarbij de mogelijkheid bestaat om grondig te worden ondervraagd over identiteit, reisdocumenten en reisbedoelingen en dit op strikt individuele wijze. Het is dan ook ongeloofwaardig dat u geen informatie kan geven over uw reisdocument. Gezien het risico op ernstige sancties voor de mensensmokkelaar/passeur bij het ontdekken van clandestiene passagiers, is het onwaarschijnlijk dat hij zijn klant absoluut niet op de hoogte heeft gebracht van de inhoud van het paspoort dat wordt gebruikt om te tonen in geval van controle. Bijgevolg is uw verklaring volgens dewelke u niet weet hoe u de grenscontroles passeerde en niet op de hoogte bent van de inhoud van het paspoort, niet geloofwaardig. Hierdoor ontstaat het vermoeden dat u uw Armeens paspoort, het identiteitsdocument bij uitstek, bewust achterhoudt voor de Belgische asielinstanties om zo de hierin vervatte informatie over bijvoorbeeld een eventueel door u verkregen visum, het moment en de wijze waarop u uit het land vertrokken bent, verborgen te houden. De geloofwaardigheid van uw asielrelaas als ook uw algehele oprechtheid komt hierdoor reeds ernstig in het gedrang.

Zo moet worden vastgesteld dat u aanvankelijk verzwijgt dat u voor uw komst naar België eerder een verzoek om internationale bescherming hebt ingediend in Frankrijk. U stelt immers (CGVS p. 4-5) dat u samen met uw vrouw met het vliegtuig vanuit Erevan naar België bent gereisd, i.e. in oktober 2022 (zie vrouw CGVS p. 2). Het CGVS beschikt echter over informatie, waarvan een kopie aan uw administratief dossier is toegevoegd

(zie Eurodac Hit dd. 16/12/2022), dat u eerder in oktober 2021 een verzoek heeft ingediend in Frankrijk. Pas toen u hieromtrent werd bevraagd, bekende u (CGVS p. 10) dat u eerder dan uw vrouw uw land van herkomst heeft verlaten, naar Frankrijk bent gereisd, niet meer bent teruggekeerd naar Armenië, en dat u naar België kwam nadat uw vrouw er was gearriveerd. Gevraagd waarom u dit achterhield, stelt u (CGVS p. 11-12) dat u altijd angst had en u altijd heeft verborgen, dat u bang bent te worden verraden en geen vertrouwen heeft, dat u bang was de waarheid te vertellen. Deze motivering biedt echter geen verklaring waarom u deze informatie voor de Belgische asielinstanties zou willen achterhouden. Het indienen van een asielaanvraag impliceert immers een uiting van vertrouwen in de autoriteiten van het gastland en in de bescherming die deze bieden. Op een verzoeker rust dan ook de verplichting om van bij aanvang van de procedure zijn volle medewerking te verlenen bij het verschaffen van informatie over zijn verzoek, waarbij het aan hem is om de nodige feiten en relevante elementen aan te brengen bij de asielinstanties over een eerder verzoek en het moment waarop hij zijn land van herkomst heeft verlaten. Een dergelijke houding valt aldus helemaal niet te rijmen met de medewerkingsplicht die kan worden verwacht van een persoon die om internationale bescherming verzoekt en houdt dan ook verder een ernstige negatieve indicatie in met betrekking tot uw algehele oprechtheid.

Het CGVS heeft uw asiëldossier in Frankrijk opgevraagd. Hieruit blijkt dat u er te kennen gaf dat u in het dorp Ughtasar van de autonome enclave Nagorno-Karabach ging wonen, dat u er als vrijwilliger deelnam aan de oorlog met Azerbeidzjan, en dat u in oktober 2021 Armenië verliet omdat u niet meer wou deelnemen aan de gevechten en omdat u zich kritisch had getoond t.a.v. de Armeense regering. U maakte aldus voor de Franse asielinstanties helemaal geen melding van hetgeen u stelde bij de Belgische asielinstanties, nl. dat u tijdens uw verblijf in Nagorno-Karabach werkzaamheden uitvoerde voor een generaal die er na de oorlog van beschuldigd werd informatie aan de Azerbeidzjaanse vijand te hebben doorgegeven waarna u door hem en zijn kompanen op gewelddadige wijze onder druk werd gezet om de verantwoordelijkheid van hun verraad op zich te nemen. De vaststelling dat u van dit voor de Belgische asielinstanties beweerde kernelement van uw verzoek, bij de Franse asielinstanties helemaal geen melding maakte, ondermijnt compleet de geloofwaardigheid van uw beweringen.

Er dient eveneens opgemerkt te worden dat u bij de Franse asielinstanties te kennen gaf dat jullie in 2019 in het dorp Ughtasar van de autonome republiek Nagorno-Karabach gingen wonen, dat toen de oorlog begon u uw vrouw op 10/10/2020 naar Pyatigorsk in Rusland stuurde waar u aangaf dat zij op het moment van uw gehoor (i.e. begin 2022) er nog steeds verbleef, en dat toen u Nagorno-Karabach verliet bij kennissen in Erevan verbleef. Uit de verklaringen die u aflegde voor de Belgische instanties (DVZ pt. 10 & 16 & 19; CGVS p. 2-3) blijkt daarentegen dat jullie in 2012 in het dorp Ughtasar gingen wonen, dat toen de oorlog uitbrak uw vrouw er is gebleven en werkte als verpleegster, en dat na de oorlog jullie werden gedepoteerd naar een sanatorium in Chermok in Armenië.

Deze vaststelling heeft een ernstige impact op de bewijskracht van het door u voorgelegde attest waarmee u wil aantonen dat jullie in Ughtasar hebben gewoond aangezien dit attest werd uitgereikt op 04/04/2012 terwijl blijkens uw verklaringen bij de Franse instanties jullie daar pas sinds 2019 zijn gaan wonen. Een dergelijke frappante incoherentie tussen de inhoud van het document en uw afgelegde verklaringen, doet vermoeden dat het stuk werd gefabriceerd. Dit vindt verdere bevestiging uit de informatie waarover het CGVS beschikt, en waarvan een bijlage in uw administratief dossier is gevoegd, waaruit blijkt dat er in uw land van herkomst een hoge graad van corruptie heerst en er allerhande documenten tegen betaling verkregen kunnen worden. Bijgevolg is de bewijswaarde van het attest dd. 04/03/2021 van de ngo 'Unity of Freedom Fight Veterans' dat u van 09/10/2020 tot 02/11/2020 heeft deelgenomen aan de oorlog met Azerbeidzjan, ook bijzonder relatief en is deze op zich niet van dien aard om afbreuk te doen aan de eerder vastgestelde ongeloofwaardigheid van uw relaas.

Wat de generaal Gevorg Hovanisyan betreft, dient ook te worden vastgesteld dat u bijzonder onwetend over deze persoon bent. Zo kon u enkel aangeven dat hij een generaal is, van welk soort leger of van welke divisie, kon u niet beantwoorden (CGVS p. 7). Aangezien u door deze man onder druk werd gezet om diens verraad aan de Azerische vijand op u te nemen, kan redelijkerwijze verwacht worden dat u meer over deze generaal zou weten.

Voorts verklaart uw vrouw voor het CGVS (p. 3) dat zij éénmaal door uw belagers onder druk werd gezet, m.n. in augustus 2022 werd zij fysiek belaagd door mannen die wilden weten waar u was. Eerder had uw vrouw bij de DVZ (pt. 17) gesteld dat zij zo tweemaal door uw belagers thuis werd opgezocht, een eerste keer in 2021 en een tweede keer in 2022. Bij confrontatie ontkende uw vrouw (CGVS p. 4) dat ze tweemaal zouden zijn gekomen en voegt zij toe dat na dit éénmalige incident u het land heeft verlaten, hetgeen bezwaarlijk te rijmen valt met de hierboven gemaakte vaststelling dat u reeds eerder in oktober 2021 naar Frankrijk was afgereisd.

Ten slotte dient ook te worden vastgesteld dat u geen enkel objectief bewijsstuk kan voorleggen m.b.t. uw beweerde problemen. U stelt nochtans (CGVS p. 6) dat de Armeense autoriteiten sinds de zomer van 2021 onderzoek verrichten naar de daders van het verraad, dat de generaal Hovanisyan hiervan is beschuldigd maar hij anderen zoekt om de schuld in hun schoenen te schuiven, dat u door uw belagers enkele dagen werd vastgehouden en geslagen, en dat u na uw vrijlating bewijzen probeerde te verzamelen om uw onschuld aan te tonen (getuigenissen, documenten). Redelijkerwijze mag aldus verwacht worden dat u toch enige bewijskrachtige stukken zou kunnen voorleggen. Het ontbreken van ieder begin van bewijs hieromtrent

houdt verder een ernstige negatieve indicatie in met betrekking tot de aannemelijkheid van uw relaas. Bij verdere bevraging nuanceerde u uw beweringen en stelt u (CGVS p. 8) niet te weten of de generaal door de autoriteiten als een verdachte wordt beschouwd, hetgeen niet te rijmen valt met uw aanvankelijke beweringen. Ook gevraagd of dit een gekend feit is in Armenië dat iemand vanuit die bunker in Nagorno-Karabach (waar u werken voor de generaal had uitgevoerd) informatie heeft doorgespeeld aan de Azerische vijand, stelt u dat er informatie daarover was, dat die bunker werd gevonden en er werd vastgesteld dat er informatie vanuit die bunker was verspreid, en dat er een onderzoek was over wie wat had gedaan. Gevraagd aldus of er hierover in de media was bericht, stelt u niet te weten of dit in de kranten stond maar dat er op de televisie werd gerapporteerd. Gevraagd wat er op de televisie hierover werd gezegd, stelt u dat ze zeiden dat er verraad geweest was, maar dat er niet gesproken werd over de bunker, dat dit top-secret informatie is. Er moet worden vastgesteld dat u steeds uw beweringen over wat geweten was over de rol van deze bunker in het verraad aanpast, van een gekend feit in Armenië tot uiterst geheime informatie. Ook deze vaststelling ondermijnt verder de geloofwaardigheid van uw beweringen.

De overige door jullie voorgelegde geboorteaktes bevatten louter identiteitsgegevens en kunnen bovenstaande vaststellingen niet wijzigen. Uw vrouw verklaart hieromtrent (DVZ vrouw pt. 19; CGVS vrouw p. 3) dat zij haar geboorteakte kwijt was en een andere heeft laten regelen via haar smokkelaar, en dat alles dat erop staat klopt behalve haar geboorteplaats.

Wat betreft uw verklaringen afkomstig te zijn uit de regio Nagorno-Karabach, dient nogmaals te worden opgemerkt dat uw tegenstrijdige verklaringen over de periode van uw verblijf in Ughtasar de geloofwaardigheid van deze bewering ernstig onderuit halen (cf. supra). U kunt dus niet aannemelijk maken dat u als IDP naar elders in Armenië moest vluchten of dat u bij terugkeer naar Armenië in een situatie van intern ontheemde terecht zou komen.

Gelet op voorgaande, brengt u geen nieuwe elementen of feiten aan die de kans aanzienlijk groter maken dat u voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Evenmin beschikt het CGVS over dergelijke elementen.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, verklaar ik uw verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk in de zin van artikel 57/6/2, § 1 van de Vreemdelingenwet.

Ik vestig uw aandacht op het feit dat tegen deze beslissing een schorsend beroep kan worden ingediend overeenkomstig artikel 39/70, 1e lid van de Vreemdelingenwet.

Dit beroep dient te worden ingediend binnen een termijn van 10 dagen na de kennisgeving van de beslissing. Indien u zich echter op het ogenblik van uw aanvraag in een situatie van vasthouding of detentie bevond of ter beschikking was gesteld van de regering dient het beroep ingediend te worden binnen een termijn van 5 dagen na de kennisgeving van de beslissing (artikel 39/57, § 1, 2e lid, 3° van de Vreemdelingenwet samen gelezen met artikel 74/8 of 74/9 van dezelfde wet).

Ik breng de staatssecretaris en zijn gemachtigde ervan op de hoogte dat er, in het licht van de voorgaande vaststellingen en rekening houdend met alle relevante feiten in verband met de verzoeken om internationale bescherming van betrokkene en met het volledige administratieve dossier, geen element bestaat waaruit kan blijken dat een verwijdering of terugnrijving van betrokkene naar zijn land van nationaliteit of van gewoonlijk verblijf het non-refoulementbeginsel zou schenden in het licht van de artikelen 48/3 en 48/4 van de vreemdelingenwet.”

1.2. De bestreden beslissing luidt ten aanzien van S.M. (verzoekster) als volgt:

“A. Feitenrelaas

U bent een Armeens staatsburger van Armeense origine. U bent gehuwd met N.A. (...) (O.V.(...)), met wie u drie kinderen heeft. Uit uw verklaringen blijkt dat u uw verzoek tot internationale bescherming integraal baseert op de vluchtmotieven die door uw man werden aangehaald.

Uw man verklaart het volgende:

“U bent een Armeens staatsburger van Armeense origine afkomstig uit Erevan. U bent gehuwd met met S.M. (...) (O.V.(...)), met wie u drie kinderen heeft. Op 15/07/2011 dienden jullie een eerste verzoek in bij de Belgische autoriteiten. U haalde toen aan dat u problemen kende met een klant die u niet wilde betalen nadat u in het zwart werken had uitgevoerd in een huis. Op 09/11/2011 nam het CGVS een weigeringsbeslissing. Jullie beroep hiertegen bij de RvV werd op 20/12/2011 verworpen.

Jullie keerden eind 2012 vrijwillig terug met IOM naar Armenië. Via een overheidsprogramma kon u een huis en werk vinden in het dorp Ughtasar in de regio Askeran van de autonome enclave Nagorno-Karabach. Uw kinderen bleven in Erevan wonen. In Ughtasar vond u werk in de houtbewerking. Zo kreeg u de opdracht van generaal Gevorg Hovanisyan om werkzaamheden uit te voeren in een bunker van waaruit militaire operaties werden geleid. U diende er een aantal rekken camoufleren. U nam in oktober-november 2020 als vrijwilliger deel aan de oorlog met Azerbeidzjan. Ughtasar werd tijdens deze oorlog ingenomen door de Azeri. U en uw vrouw werden gedeporteerd naar Armenië en kregen een gratis tijdelijk opvang in het sanatorium van Chermok. U voerde nog af en toe taken uit voor het leger. In die periode vernam u dat in de rekken van de bunker er apparaten waren geplaatst die alles filmde en opnamen wat er zich afspeelde. Gevorg werd ervan beschuldigd deze informatie te hebben doorgegeven aan de Azerische vijand. In de zomer van 2021 werd u

door handlangers van Gevorg naar hem meegenomen en eiste men dat u de verantwoordelijkheid hiervoor op zich zou nemen. U werd 2 à 3 dagen vastgehouden in een kelder en geslagen. Ze stelden voor te bekennen, dat u dan een gevangenisstraf zou krijgen maar dat ze ondertussen zouden zoeken naar mogelijkheden om u vrij te krijgen. U vreesde echter dan in de gevangenis vermoord te worden omdat men u een verrader zou beschouwen. U had echter geen andere keuze dan in te stemmen. Ze lieten u gaan en zeiden dat u het land niet mocht verlaten. Ook uw vrouw werd door uw belagers onder druk gezet. Via een vriend vond u een smokkelaar die u hielp om Armenië te ontvluchten. U en uw vrouw kwamen naar België waar jullie op 16/12/2022 jullie tweede verzoek om internationale bescherming indienden. Ter ondersteuning van jullie verzoek legt u twee geboorteaktes voor, een attest dd. 04/04/2012 dat jullie in Ughtasar hebben gewoond en een attest dd. 04/03/2021 van de ngo 'Unity of Freedom Fight Veterans' dat u van 09/10/2020 tot 02/11/2020 heeft deelgenomen aan de oorlog met Azerbeidzjan."

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

U baseert uw verzoek tot internationale bescherming op dezelfde motieven als diegene die werden aangehaald door uw man N.A. (...) (O.V(...)). In het kader van het door hem ingediende volgend verzoek tot internationale bescherming heb ik een weigeringsbeslissing genomen. Bijgevolg kan ook wat u betreft niet besloten worden tot het bestaan van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Conventie van Genève, of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming. De vaststellingen die tot de negatieve beslissing bij uw man hebben geleid, werden uitgebreid en gedetailleerd opgesomd in zijn beslissing:

"Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Na onderzoek van alle stukken aanwezig in uw administratief dossier, dient vastgesteld te worden dat uw verzoek niet-ontvankelijk moet verklaard worden.

In overeenstemming met artikel 57/6/2, § 1, eerste lid van de Vreemdelingenwet, onderzoekt de commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen in geval van een volgend verzoek bij voorrang of er nieuwe elementen of feiten aan de orde zijn, of door de verzoeker zijn voorgelegd, die de kans aanzienlijk groter maken dat de verzoeker voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Bij gebrek aan dergelijke elementen, verklaart de commissaris-generaal het verzoek niet-ontvankelijk.

Er dient vooreerst benadrukt te worden dat uw vorig verzoek door het CGVS werd afgesloten met een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Deze beslissing en beoordeling werden door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen bevestigd. Bijgevolg rusten er u geen beroepsmogelijkheden meer met betrekking tot uw vorig verzoek en staat de beoordeling ervan vast.

Met betrekking tot de verklaringen die u aflegt met betrekking tot gebeurtenissen die geen verband houden met uw vorig verzoek moet worden benadrukt dat deze niet overtuigen.

Vooreerst dient opgemerkt te worden dat uw verklaringen over uw uitreis uit Armenië naar Europa niet aannemelijk zijn. U stelt (CGVS p. 4-5, 11, DVZ pt. 17) dat u gebruik maakte van een smokkelaar, dat u deze persoon uw paspoort gaf, 40.000\$ betaalde, en u naar hier bracht. U weet niet wat er in uw paspoort was aangebracht, u weet niet of er een visum instond en vraagt zich zelf af wat een visum is, en weet niet door welk land dit visum was uitgereikt noch hoe lang het geldig was. Gevraagd wat u zou vertellen indien de politie/douane u vragen zou stellen over uw reis, stelt u dat u geen douane bent gepasseerd maar dat de passeur jullie in groep liet passeren. Uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt en waarvan een kopie werd toegevoegd aan het administratief dossier, blijkt echter dat er bij binnenkomst van Europa strenge identiteitscontroles plaatsvinden waarbij de mogelijkheid bestaat om grondig te worden ondervraagd over identiteit, reisdocumenten en reisbedoelingen en dit op strikt individuele wijze. Het is dan ook ongeloofwaardig dat u geen informatie kan geven over uw reisdocument. Gezien het risico op ernstige sancties voor de mensensmokkelaar/passeur bij het ontdekken van clandestiene passagiers, is het onwaarschijnlijk dat hij zijn klant absoluut niet op de hoogte heeft gebracht van de inhoud van het paspoort dat wordt gebruikt om te tonen in geval van controle. Bijgevolg is uw verklaring volgens dewelke u niet weet hoe u de grenscontroles passeerde en niet op de hoogte bent van de inhoud van het paspoort, niet geloofwaardig. Hierdoor ontstaat het vermoeden dat u uw Armeens paspoort, het identiteitsdocument bij

uitstek, bewust achterhoudt voor de Belgische asielinstanties om zo de hierin vervatte informatie over bijvoorbeeld een eventueel door u verkregen visum, het moment en de wijze waarop u uit het land vertrokken bent, verborgen te houden. De geloofwaardigheid van uw asielrelaas als ook uw algehele oprechtheid komt hierdoor reeds ernstig in het gedrang.

Zo moet worden vastgesteld dat u aanvankelijk verzwijgt dat u voor uw komst naar België eerder een verzoek om internationale bescherming hebt ingediend in Frankrijk. U stelt immers (CGVS p. 4-5) dat u samen met uw vrouw met het vliegtuig vanuit Erevan naar België bent gereisd, i.e. in oktober 2022 (zie vrouw CGVS p. 2). Het CGVS beschikt echter over informatie, waarvan een kopie aan uw administratief dossier is toegevoegd (zie Eurodac Hit dd. 16/12/2022), dat u eerder in oktober 2021 een verzoek heeft ingediend in Frankrijk. Pas toen u hieromtrent werd bevraagd, bekende u (CGVS p. 10) dat u eerder dan uw vrouw uw land van herkomst heeft verlaten, naar Frankrijk bent gereisd, niet meer bent teruggekeerd naar Armenië, en dat u naar België kwam nadat uw vrouw er was gearriveerd. Gevraagd waarom u dit achterhield, stelt u (CGVS p. 11-12) dat u altijd angst had en u altijd heeft verborgen, dat u bang bent te worden verraden en geen vertrouwen heeft, dat u bang was de waarheid te vertellen. Deze motivering biedt echter geen verklaring waarom u deze informatie voor de Belgische asielinstanties zou willen achterhouden. Het indienen van een asielaanvraag impliceert immers een uiting van vertrouwen in de autoriteiten van het gastland en in de bescherming die deze bieden. Op een verzoeker rust dan ook de verplichting om van bij aanvang van de procedure zijn volle medewerking te verlenen bij het verschaffen van informatie over zijn verzoek, waarbij het aan hem is om de nodige feiten en relevante elementen aan te brengen bij de asielinstanties over een eerder verzoek en het moment waarop hij zijn land van herkomst heeft verlaten. Een dergelijke houding valt aldus helemaal niet te rijmen met de medewerkingsplicht die kan worden verwacht van een persoon die om internationale bescherming verzoekt en houdt dan ook verder een ernstige negatieve indicatie in met betrekking tot uw algehele oprechtheid.

Het CGVS heeft uw asioldossier in Frankrijk opgevraagd. Hieruit blijkt dat u er te kennen gaf dat u in het dorp Ughtasar van de autonome enclave Nagorno-Karabach ging wonen, dat u er als vrijwilliger deelnam aan de oorlog met Azerbeidzjan, en dat u in oktober 2021 Armenië verliet omdat u niet meer wou deelnemen aan de gevechten en omdat u zich kritisch had getoond t.a.v. de Armeense regering. U maakte aldus voor de Franse asielinstanties helemaal geen melding van hetgeen u stelde bij de Belgische asielinstanties, nl. dat u tijdens uw verblijf in Nagorno-Karabach werkzaamheden uitvoerde voor een generaal die er na de oorlog van beschuldigd werd informatie aan de Azerbeidzjaanse vijand te hebben doorgegeven waarna u door hem en zijn kompanen op gewelddadige wijze onder druk werd gezet om de verantwoordelijkheid van hun verraad op zich te nemen. De vaststelling dat u van dit voor de Belgische asielinstanties beweerde kernelement van uw verzoek, bij de Franse asielinstanties helemaal geen melding maakte, ondermijnt compleet de geloofwaardigheid van uw beweringen.

Er dient eveneens opgemerkt te worden dat u bij de Franse asielinstanties te kennen gaf dat jullie in 2019 in het dorp Ughtasar van de autonome republiek Nagorno-Karabach gingen wonen, dat toen de oorlog begon u uw vrouw op 10/10/2020 naar Pyatigorsk in Rusland stuurde waar u aangaf dat zij op het moment van uw gehoor (i.e. begin 2022) er nog steeds verbleef, en dat toen u Nagorno-Karabach verliet bij kennissen in Erevan verbleef. Uit de verklaringen die u aflegde voor de Belgische instanties (DVZ pt. 10 & 16 & 19; CGVS p. 2-3) blijkt daarentegen dat jullie in 2012 in het dorp Ughtasar gingen wonen, dat toen de oorlog uitbrak uw vrouw er is gebleven en werkte als verpleegster, en dat na de oorlog jullie werden gedeporteerd naar een sanatorium in Chermok in Armenië.

Deze vaststelling heeft een ernstige impact op de bewijskracht van het door u voorgelegde attest waarmee u wil aantonen dat jullie in Ughtasar hebben gewoond aangezien dit attest werd uitgereikt op 04/04/2012 terwijl blijkens uw verklaringen bij de Franse instanties jullie daar pas sinds 2019 zijn gaan wonen. Een dergelijke frappante incoherentie tussen de inhoud van het document en uw afgelegde verklaringen, doet vermoeden dat het stuk werd gefabriceerd. Dit vindt verdere bevestiging uit de informatie waarover het CGVS beschikt, en waarvan een bijlage in uw administratief dossier is gevoegd, waaruit blijkt dat er in uw land van herkomst een hoge graad van corruptie heerst en er allerhande documenten tegen betaling verkregen kunnen worden. Bijgevolg is de bewijswaarde van het attest dd. 04/03/2021 van de ngo 'Unity of Freedom Fight Veterans' dat u van 09/10/2020 tot 02/11/2020 heeft deelgenomen aan de oorlog met Azerbeidzjan, ook bijzonder relatief en is deze op zich niet van dien aard om afbreuk te doen aan de eerder vastgestelde ongeloofwaardigheid van uw relaas.

Wat de generaal Gevorg Hovanisyan betreft, dient ook te worden vastgesteld dat u bijzonder onwetend over deze persoon bent. Zo kon u enkel aangeven dat hij een generaal is, van welk soort leger of van welke divisie, kon u niet beantwoorden (CGVS p. 7). Aangezien u door deze man onder druk werd gezet om diens verraad aan de Azerische vijand op u te nemen, kan redelijkerwijze verwacht worden dat u meer over deze generaal zou weten.

Voorts verklaart uw vrouw voor het CGVS (p. 3) dat zij éénmaal door uw belagers onder druk werd gezet, m.n. in augustus 2022 werd zij fysiek belaagd door mannen die wilden weten waar u was. Eerder had uw vrouw bij de DVZ (pt. 17) gesteld dat zij zo tweemaal door uw belagers thuis werd opgezocht, een eerste keer in 2021 en een tweede keer in 2022. Bij confrontatie ontkende uw vrouw (CGVS p. 4) dat ze tweemaal zouden zijn gekomen en voegt zij toe dat na dit éénmalige incident u het land heeft verlaten, hetgeen

bezwaarlijk te rijmen valt met de hierboven gemaakte vaststelling dat u reeds eerder in oktober 2021 naar Frankrijk was afgereisd.

Ten slotte dient ook te worden vastgesteld dat u geen enkel objectief bewijsstuk kan voorleggen m.b.t. uw beweerde problemen. U stelt nochtans (CGVS p. 6) dat de Armeense autoriteiten sinds de zomer van 2021 onderzoek verrichten naar de daders van het verraad, dat de generaal Hovanisyan hiervan is beschuldigd maar hij anderen zoekt om de schuld in hun schoenen te schuiven, dat u door uw belagers enkele dagen werd vastgehouden en geslagen, en dat u na uw vrijlating bewijzen probeerde te verzamelen om uw onschuld aan te tonen (getuigenissen, documenten). Redelijkerwijze mag aldus verwacht worden dat u toch enige bewijskrachtige stukken zou kunnen voorleggen. Het ontbreken van ieder begin van bewijs hieromtrent houdt verder een ernstige negatieve indicatie in met betrekking tot de aannemelijkheid van uw relaas. Bij verdere bevraging nuanceerde u uw beweringen en stelt u (CGVS p. 8) niet te weten of de generaal door de autoriteiten als een verdachte wordt beschouwd, hetgeen niet te rijmen valt met uw aanvankelijke beweringen. Ook gevraagd of dit een gekend feit is in Armenië dat iemand vanuit die bunker in Nagorno-Karabach (waar u werken voor de generaal had uitgevoerd) informatie heeft doorspeeld aan de Azerische vijand, stelt u dat er informatie daarover was, dat die bunker werd gevonden en er werd vastgesteld dat er informatie vanuit die bunker was verspreid, en dat er een onderzoek was over wie wat had gedaan. Gevraagd aldus of er hierover in de media was bericht, stelt u niet te weten of dit in de kranten stond maar dat er op de televisie werd gerapporteerd. Gevraagd wat er op de televisie hierover werd gezegd, stelt u dat ze zeiden dat er verraad geweest was, maar dat er niet gesproken werd over de bunker, dat dit top-secret informatie is. Er moet worden vastgesteld dat u steeds uw beweringen over wat geweten was over de rol van deze bunker in het verraad aanpast, van een gekend feit in Armenië tot uiterst geheime informatie. Ook deze vaststelling ondermijnt verder de geloofwaardigheid van uw beweringen.

De overige door jullie voorgelegde geboorteaktes bevatten louter identiteitsgegevens en kunnen bovenstaande vaststellingen niet wijzigen. Uw vrouw verklaart hieromtrent (DVZ vrouw pt. 19; CGVS vrouw p. 3) dat zij haar geboorteakte kwijt was en een andere heeft laten regelen via haar smokkelaar, en dat alles dat erop staat klopt behalve haar geboorteplaats.

Wat betreft uw verklaringen afkomstig te zijn uit de regio Nagorno-Karabach, dient nogmaals te worden opgemerkt dat uw tegenstrijdige verklaringen over de periode van uw verblijf in Ughtasar de geloofwaardigheid van deze bewering ernstig onderuit halen (cf. supra). U kunt dus niet aannemelijk maken dat u als IDP naar elders in Armenië moest vluchten of dat u bij terugkeer naar Armenië in een situatie van intern ontheemde terecht zou komen.

Gelet op voorgaande, brengt u geen nieuwe elementen of feiten aan die de kans aanzienlijk groter maken dat u voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Evenmin beschikt het CGVS over dergelijke elementen.”

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, verklaar ik uw verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk in de zin van artikel 57/6/2, § 1 van de Vreemdelingenwet.

Ik vestig uw aandacht op het feit dat tegen deze beslissing een schorsend beroep kan worden ingediend overeenkomstig artikel 39/70, 1e lid van de Vreemdelingenwet.

Dit beroep dient te worden ingediend binnen een termijn van 10 dagen na de kennisgeving van de beslissing. Indien u zich echter op het ogenblik van uw aanvraag in een situatie van vasthouding of detentie bevond of ter beschikking was gesteld van de regering dient het beroep ingediend te worden binnen een termijn van 5 dagen na de kennisgeving van de beslissing (artikel 39/57, § 1, 2e lid, 3° van de Vreemdelingenwet samen gelezen met artikel 74/8 of 74/9 van dezelfde wet).

Ik breng de staatssecretaris en zijn gemachtigde ervan op de hoogte dat er, in het licht van de voorgaande vaststellingen en rekening houdend met alle relevante feiten in verband met de verzoeken om internationale bescherming van betrokkene en met het volledige administratieve dossier, geen element bestaat waaruit kan blijken dat een verwijdering of terughrijving van betrokkene naar zijn land van nationaliteit of van gewoonlijk verblijf het non-refoulementbeginsel zou schenden in het licht van de artikelen 48/3 en 48/4 van de vreemdelingenwet.”

2. Het verzoekschrift

2.1. Verzoekende partijen beroepen zich in wat zich aandient als een enig middel op de:

“- Schending van de artikelen 48/2 t.e.m. 48/7 en schending van artikel 62 van de Vreemdelingenwet + Schending van de artikelen 2 + 3 wet van 29/07/1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen schending van de algemene beginselen van behoorlijk bestuur, o.a. het materiële motiveringsbeginsel en het zorgvuldigheids- en redelijkheidsbeginsel + manifeste appreciatiefout.

- Schending van art. 1, sectie A, § 2 van de Conventie van Genève van 28/07/1951.”

Verzoekende partijen gaan vooreerst in op de vrees voor vervolging in de zin van de Conventie van Genève van 28 juli 1951.

Verzoekende partijen voeren aan:

“Ten eerste biechtte verzoeker tijdens zijn persoonlijk onderhoud op het CGVS dd. 2 mei 2023 op dat hij niet de volledige waarheid had verteld aangaande zijn reisroute alvorens in België aan te komen in december 2022.

Na zijn vlucht uit Armenië in de herfst van 2021. had de smokkelaar verzoeker naar Frankrijk gebracht met de bedoeling om verzoeker vervolgens naar de Verenigde Staten van Amerika te brengen.

De regeling van de reisdocumenten nam te veel tijd in beslag. waardoor de smokkelaar verzoeker had aangeraden om in Frankrijk een verzoek om internationale bescherming in te dienen, zodat hij in afwachting van de afhandeling van de reisdocumenten naar de USA. tijdelijk over een geldig verblijf kon beschikken in Frankrijk.

Tijdens zijn verblijf in Frankrijk had verzoeker begrepen hadden dat hij door de smokkelaar was bedrogen.

Na aankomst van verzoekster in België, en na een weigering in zijn Franse asielpcedure, kwam verzoeker op zijn beurt naar België alwaar beide verzoekers op 10 december 2022 een verzoek om internationale bescherming indienden bij de Belgische asielinstanties op 16 december 2022.

Verzoeker voelt zich bijzonder schuldig voor het feit dat hij niet van bij de aanvang op een eerlijke en openhartige manier over zijn problemen heeft gesproken.

Verzoeker is formeel dat zijn vluchtrelaas wel degelijk eerlijk is.”

Verzoekende partijen herhalen vervolgens de door hen aangevoerde feiten, problemen en vrees voor vervolging.

Waar verzoeker verweten wordt dat hij zijn verzoek om internationale bescherming in Frankrijk verzweeg, doen verzoekende partijen verder gelden:

“Verzoeker herhaalt dat hij zich bijzonder schuldig voelt voor het feit dat hij niet meteen n.a.v. zijn tweede verzoek dd. 16 december 2022 op een eerlijke en openhartige manier over zijn problemen heeft durven spreken.

De echte reden hiervoor was de angst om de echte waarheid te vertellen. (CGVS verzoeker blz. 11-12: (...))

Enerzijds om toch niet te worden geloofd en anderzijds uit vrees om te worden gerepatriëerd naar Frankrijk, een land dat verzoeker dreigde te repatriëren naar Armenië. alwaar hij ernstige moeilijkheden had gekend.

Verzoekers asielpcedure in Frankrijk was immers afgewezen.

Verzoeker biedt de Belgische asielinstanties zijn oprechte en welgemeende verontschuldiging aan.

Tijdens zijn verblijf in België werd verzoeker steeds op een correcte en menselijke manier behandeld in België waarvoor hij uiterst dankbaar is.

Verzoeker is bedrogen geweest door de smokkelaar die hem beloofd had om hem vanuit Armenië naar de USA te helpen reizen.

De smokkelaar vertelde aan verzoeker dat de tussenstap in Frankrijk slechts van korte duur zou zijn en raadde verzoeker aan om in afwachting van de afhandeling van de reisdocumenten naar de USA voorlopig een asielaanvraag in te dienen in Frankrijk zodat hij tijdelijk over geldige verblijfspapieren kon beschikken. (CGVS verzoeker blz. 10: (...))

Omdat verzoeker ervan uitging dat zijn verblijf in Frankrijk zowieso tijdelijk was. had hij aan de Franse asielinstanties niet alle details van zijn vluchtrelaas noch de ware toedracht van de feiten uit de doeken gedaan.

Toen verzoeker begrepen had dat hij door de smokkelaar om de tuin was geleid. had hij besloten om verzoekster te komen vervoegen in België en om bij de Belgische asielinstanties een nieuw verzoek in te dienen. deze keer op grond van de échte vluchtmotieven. gestaafd aan de hand van authentieke documenten!, met name een attest dd. 04/03/2021 van de NGO 'Unity of Freedom Fight Veterans'.

Verzoekers vragen Uw Raad om cfr. art. 57/6/2 Vw. deze nieuwe elementen in aanmerking te willen nemen en het administratief dossier te willen terugsturen naar het CGVS voor bijkomend onderzoek.

De vrees van verzoekers is wel degelijk gegrond.

Gelet op de uiteenzetting die zij hebben gegeven op het CGVS dd. 2 mei 2023. staat het vast dat verzoekers in Armenië geen veilig leven zullen kunnen hebben en dat zij daar het slachtoffer dreigen te worden van vervolgingen.

Volgens verzoeker staat het vast dat het CGVS de weigeringsbeslissing dd. 19 oktober 2023 in hoofdzaak heeft genomen omdat verzoeker zijn eerder asielverzoek bij de Franse asielinstanties in oktober 2021 had verzweegen.

Tijdens zijn persoonlijk onderhoud op het CGVS is verzoeker wel degelijk openhartig geweest en heeft hij zijn volste medewerking verleend aan de dossierbehandelaar door eerlijk op allé hem gestelde vragen een waarheidsgetrouw antwoord te geven aangaande de vluchtmotieven waarom hij Armenië had ontvlucht.”

Met betrekking tot hun reisweg, geven verzoekende partijen vervolgens aan:

“Verzoekers willen benadrukken dat het relaas dat zij hebben gegeven aangaande hun reisweg en de manier waarop zij (met de hulp van een smokkelaar die met smeergeld en met zijn netwerk de reisdocumenten heeft kunnen regelen voor verzoekers) wel degelijk oprecht is geweest.

Verzoekers vlucht uit Armenië was enkel mogelijk dankzij de hulp van de smokkelaar.

Zonder de hulp van deze laatste. was het voor verzoekers onmogelijk geweest om hun land te verlaten.

Wat de smokkelaar precies allemaal gedaan heeft om in naam van verzoekers de reisdocumenten in orde te brengen, werd nooit aan verzoekers gecommuniceerd.

Om redenen van diskretie en veiligheid is het begrijpelijk dat de smokkelaar zijn werkwijze en zijn persoonlijke netwerken niet zomaar aan verzoekers zal toevertrouwen.

Verzoekers veronderstellen dat de smokkelaar en zijn netwerk wel zullen weten hoe zij een visumdossier moeten opstarten en motiveren.

De uitleg die verzoekers hebben gegeven ter gelegenheid van hun persoonlijk onderhoud over de omstandigheden van hun vlucht uit Armenië en de manier waarop zij hadden gereisd, met de hulp van een smokkelaar, is wel degelijk aannemelijk. Minstens is deze niet totaal ongeloofwaardig zoals ten onrechte door het CGVS wordt gesteld.”

Aangaande de aan hen verweten incoherenties, stellen verzoekende partijen:

“De door het CGVS geciteerde weigeringsmotieven kunnen niet worden aanzien als dermate belangrijke onderdelen in verzoekers verklaringen en zijn op zichzelf niet van aard om afbreuk te doen aan de geloofwaardigheid van huidig verzoek.

De toelichting die verzoekers aan de PO gaven telkens als zij werden gevraagd om meer uitleg te geven over bepaalde onderdelen waarover de PO zich bedenkingen had gemaakt, was wel degelijk aannemelijk en niet a priori ongeloofwaardig.

De hoeveelheid verklaringen van verzoekers zoals afgelegd tijdens hun onderhoud op het CGVS dd. 2 mei 2023, en die wél overtuigend genoeg waren en wezen op een effectieve vervolgingsvrees, overstijgen in ruime mate het aantal verklaringen die dat misschien, op enkele onderdelen, niet waren.

Uiteraard gaat het niet op om in de bestreden beslissing uitsluitend die vragen uit te kiezen waarop verzoekers misschien een onaannemelijk of onvoldoende antwoord hebben gegeven en te zwijgen over de meerdere andere vragen waarop verzoekers wél een overtuigend antwoord hebben gegeven.

Achteraf gezien, na lezing van de thans bestreden beslissing, realiseren verzoekers zich dat zij voorafgaandelijk aan hun onderhoud op het CGVS de chronologie van de gebeurtenissen en hun directe vluchtmotieven voor zichzelf best even op een rijtje hadden kunnen en moeten zetten om op die manier een nog accurater relaas te geven.

Bovendien verliest het CGVS ten onrechte uit het oog dat beide verzoekers getraumatiseerd zijn door de gebeurtenissen in Albanië.

In de herfst van 2020 was verzoeker vrijwilliger tijdens de oorlog tussen Azerbaïdjan en Nagorno-Karabakh.

Hij stond in voor het vervoeren van gewonden en overleden soldaten van het front naar de ziekenhuizen.

Verzoeker was persoonlijk getuige geweest van de horror die de oorlog veroorzaakt had en lijdt aan nachtmerries.

(...)

Voor zijn vlucht uit het land was verzoeker aangevallen door aanhangers van Gevorg Hovhanissyan; hij was meegenomen en opgesloten in een kelder waar hij hard was geslagen.

(...)

Ook verzoekster was aangevallen door aanhangers van Gevorg Hovhanissyan die een touw rond haar nek bonden en dreigden om haar op te hangen.

Ook zij is getraumatiseerd door de gebeurtenissen.

(...)

Deze traumatische ervaringen konden wel degelijk een redelijke verklaring bieden voor het feit dat verzoekers in de maanden die daarop volgden de gebeurtenissen hebben trachten te verwerken, uiteraard op hun eigen manier.

Het is algemeen geweten dat een traumatische ervaring bij een mens kan leiden tot psychische stoornissen, waaronder verdringing, vervlakking, verandering van de bewustzijnstoestand en zelfs tot een vertekende beleving van de werkelijkheid.”

Verzoekende partijen herhalen andermaal de door hen aangevoerde gebeurtenissen, problemen en vrees voor vervolging.

Verzoekende partijen vervolgen:

“Ten tweede heeft verweerder geen, minstens onvoldoende rekening gehouden met het door verzoeker bijgebrachte nieuwe stuk, minstens werd het nieuwe stuk onvoldoende naar waarde geschat.

Het door verzoeker voorgelegde nieuwe stuk had nochtans wel degelijk een nieuw licht op zijn dossier geworpen.

Verzoeker legde een attest dd. 04/03/2021 van de NGO 'Unity of Freedom Fight Veterans' voor waarin bevestigd wordt dat verzoeker had deelgenomen aan de oorlog met Azerbaïdjan tussen oktober en november 2020.

Uit dit stuk kan worden afgeleid dat verzoekers profiel en feitenrelaas wel degelijk correct is.

Het voorgelegde nieuwe stuk toont aan dat verzoekers vrees om het slachtoffer te zullen worden van vervolgingen bij een eventuele terugkeer naar Armenië wel degelijk ernstig dient te worden genomen.

Er zal steeds een permanent gevoel van onveiligheid blijven bestaan in hoofde van verzoeker.

Het CGVS heeft ten onrechte geen grondig onderzoek gevoerd van het door verzoeker voorgelegde document.

Het CGVS tracht ten onrechte de authenticiteit van het door verzoeker voorgelegde nieuwe stuk in vraag te stellen, daarbij stellend dat er een wijd verbreide corruptie zou zijn (in Armenië) bij het verkrijgen van allerlei documenten.

De toelichting die verzoeker heeft gegeven aangaande het nieuwe document en dat hij heeft aangewend ter gelegenheid van de indiening van zijn nieuw verzoek, is wel degelijk aannemelijk en niet a-priori ongeloofwaardig zoals door het CGVS ten onrechte wordt aangenomen.

Noch uit het administratief dossier, noch uit de bestreden beslissing blijkt dat het CGVS alle haar ter beschikking zijnde middelen heeft aangewend om na te gaan of de door verzoeker aangehaalde nieuwe elementen en voorgelegd stuk al dan niet correcte informatie bevatten aangaande zijn asielaanvraag.

Het besluit van het CGVS is minstens voorbarig.

Het voorgelegde nieuwe stuk vormde minstens een begin van bewijs, dat in het kader van een grondiger onderzoek terzake, wel degelijk nuttige gegevens m.b.t. verzoekers moeilijkheden had kunnen verschaffen."

Verzoekende partijen geven verder een aantal algemene, theoretische beschouwingen inzake de bewijslast in en de beoordeling van verzoeken om internationale bescherming, stellen dat het voordeel van de twijfel moet worden verleend en geven aan dat de motivering zoals opgenomen in de bestreden beslissing geenszins afdoende is.

2.2. Verzoekende partijen vragen op basis van het voorgaande:

"- het beroep van verzoekers ontvankelijk en gegrond te verklaren.

- zodoende de beslissingen dd. 19/10/2023 vanwege het CGVS gekend onder de nummers 11 18752Z & 1118752BZ te willen vernietigen.

- verzoekers het statuut van vluchteling toe te kennen ; minstens hen het subsidiair beschermingsstatuut te verlenen.

- in ondergeschikte orde het rechtsplegingsdossier van verzoekers terug over te maken aan het CGVS voor bijkomend onderzoek."

2.3. Verzoekende partijen voegen ter staving van hun betoog geen stukken of documenten bij het voorliggende verzoekschrift.

3. Beoordeling van de zaak

3.1. De uiteenzetting van een rechtsmiddel vereist dat zowel de geschonden rechtsregel of het geschonden rechtsbeginsel wordt aangeduid als de wijze waarop die rechtsregel of dat rechtsbeginsel door de bestreden rechtshandeling werd geschonden.

Verzoekende partijen preciseren niet op welke wijze artikel 48/2 van de voormelde wet van 15 december 1980 (Vreemdelingenwet), hetwelk overigens op louter algemene wijze bepaalt welke vreemdelingen als vluchteling dan wel als persoon die in aanmerking komt voor subsidiaire bescherming kunnen worden erkend, te dezen zou (kunnen) zijn geschonden. De schending van dit artikel wordt bijgevolg niet dienstig aangevoerd.

3.2. De formele motiveringsplicht, voorgeschreven in artikel 62, § 2 van de Vreemdelingenwet en in de artikelen 2 en 3 van de voormelde wet van 29 juli 1991, heeft verder tot doel de betrokkene een zodanig inzicht in de motieven van de beslissing te verschaffen dat hij in staat is te weten of het zin heeft zich tegen die beslissing te verweren met de middelen die het recht hem verschaft. De motieven ten grondslag van de bestreden beslissingen kunnen op eenvoudige wijze in deze beslissingen worden gelezen en uit het verzoekschrift blijkt dat verzoekende partijen deze motieven kennen en aan een inhoudelijke kritiek onderwerpen. Bijgevolg is het doel van de formele motiveringsplicht *in casu* bereikt en voeren zij in wezen de schending aan van de materiële motiveringsplicht.

De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat de bestreden beslissingen op motieven moeten steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissingen in aanmerking kunnen genomen worden.

Dient in dit kader te worden opgemerkt dat, dit in tegenstelling met wat verzoekende partijen trachten te laten uitschijnen, de motiveringsplicht in hoofde van verweerder geenszins de verplichting behelst om, zo zulks al mogelijk zou zijn, alle elementen die spelen in het voordeel, dan wel in het nadeel van de verzoeker om internationale bescherming, in de bestreden beslissing op te nemen.

3.3. Dient in het kader van de aangevoerde schending van de materiële motiveringsplicht voorts te worden vastgesteld dat in de bestreden beslissingen met recht wordt gemotiveerd dat in hoofde van verzoekende partijen geen bijzondere procedurele noden konden worden vastgesteld, dat redelijkerwijze kan worden aangenomen dat hun rechten werden gerespecteerd en dat zij konden voldoen aan hun verplichtingen.

Verzoekende partijen slagen er hoegenaamd niet in om afbreuk te doen aan de motieven die dienaangaande zijn opgenomen in de bestreden beslissingen. Geheel ten onrechte trachten zij immers te laten uitschijnen dat zij omwille van het feit dat zij getraumatiseerd zouden zijn niet of onvoldoende bij machte zouden zijn (geweest) om hun procedure internationale bescherming te doorlopen, om in dit kader hun respectieve onderhouden bij de DVZ en bij het CGVS te volbrengen en om hun asielrelaas daarbij op een gedegen wijze uiteen te zetten, en dit omdat aan hen niet de nodige bijkomende steunmaatregelen werden verleend.

Verzoekende partijen brengen ter staving van hun voormelde beweringen vooreerst namelijk niet het minste begin van bewijs bij. Zij leggen geen enkel medisch of ander attest neer waaruit het bestaan van enige trauma in hunnen hoofde kan worden afgeleid. Bijgevolg tonen zij niet aan dat zij getraumatiseerd zouden zijn; laat staan dat zij zouden aantonen dat zij ingevolge hiervan aan geheugenproblemen zouden lijden of niet in staat waren om hun procedure internationale bescherming in te leiden of te doorlopen, om in dit kader hun respectieve onderhouden bij de DVZ en bij het CGVS te volbrengen en om hun asielrelaas daarbij op een gedegen wijze uiteen te zetten.

Verzoekende partijen gaven bij de aanvang van hun procedure, in hun vragenlijsten "bijzondere procedurele noden" DVZ, daarenboven zelf eenduidig aan dat er volgens hen geen elementen of omstandigheden waren die het vertellen van hun verhaal of hun deelname aan de procedure internationale bescherming konden bemoeilijken. Uit hun verklaringen volgend verzoek bij de DVZ en de notities van hun persoonlijke onderhouden bij het CGVS blijkt bovendien dat hun onderhouden aldaar op normale wijze zijn geschied en kunnen geen ernstige problemen worden afgeleid. Nergens formuleerden verzoekende partijen of hun advocaat enig bezwaar tegen het plaatsvinden van deze respectieve onderhouden. Evenmin haalden zij aan dat van hen, al dan niet ten gevolge van de voormelde elementen, niet mocht worden verwacht dat zij tijdens deze onderhouden gedegen verklaringen zouden afleggen. Uit de inhoud van voormelde stukken blijkt bovendien dat verzoekende partijen tijdens deze onderhouden in staat waren het gesprek te volgen, de gestelde vragen begrepen en hierop concrete antwoorden konden formuleren. Uit de stukken van het dossier kan aldus in het geheel niet worden afgeleid dat verzoekende partijen, al dan niet ten gevolge van hun vermeende trauma, niet in staat zouden zijn geweest om de kernelementen van hun verzoek op een dienstige en volwaardige wijze uiteen te zetten.

Verzoekende partijen zelf laten daarenboven na om in het kader van het voorgaande ook maar enige verdere, concrete en nuttige duiding te verstrekken. Zij vergenoegen zich er namelijk toe boudweg te poneren dat zij omwille van de gebeurtenissen in hun land van herkomst getraumatiseerd zouden zijn en op algemene, eenvoudige, ongefundeerde en niet nader uitgewerkte wijze te verwijzen naar de mogelijke gevolgen van traumatisch ervaringen. Zij tonen daarbij niet aan dat, waar of op welke wijze deze gevolgen zich *in casu* en *in concreto* zouden hebben laten voelen. Evenmin tonen zij aan de hand van enig concreet element of argument aan dat, waar of op welke wijze zulks van invloed zou (kunnen) zijn geweest op hun gezegden; laat staan dat zij zouden aantonen dat, waar of hoe zulks van invloed zou zijn geweest op de beoordeling van hun verzoek om internationale bescherming en de inhoud van de bestreden beslissingen.

Dient derhalve te worden besloten dat verzoekende partijen niet concreet aantonen of hard maken dat er bijkomende steunmaatregelen hadden moeten worden genomen. Evenmin preciseren zij waaruit deze steunmaatregelen dan wel hadden moeten bestaan. Voorts duiden zij niet hoe dit van invloed had kunnen zijn op de behandeling van hun verzoek om internationale bescherming of de in de bestreden beslissingen gedane beoordeling.

3.4. De bestreden beslissingen zijn geschraagd op artikel 57/6/2, § 1 van de Vreemdelingenwet. Deze bepaling luidt als volgt:

"Na ontvangst van het volgend verzoek dat door de minister of diens gemachtigde werd overgezonden op grond van artikel 51/8, onderzoekt de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen bij voorrang of er nieuwe elementen of feiten aan de orde zijn, of door de verzoeker zijn voorgelegd, die de kans aanzienlijk groter maken dat de verzoeker voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Bij gebrek aan dergelijke elementen of feiten verklaart de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen het verzoek niet-ontvankelijk. In het andere geval, of indien de verzoeker voorheen enkel het voorwerp heeft uitgemaakt van een beslissing tot beëindiging bij toepassing van artikel 57/6/5, § 1, 1°, 2°, 3°, 4° of 5° verklaart de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen het verzoek ontvankelijk. Bij het in het eerste lid bedoelde onderzoek houdt de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen in voorkomend geval rekening met het feit dat de verzoeker zonder geldige uitleg heeft nagelaten, tijdens de vorige procedure, in het bijzonder bij het aanwenden van het in artikel 39/2 bedoelde rechtsmiddel, de elementen te doen gelden die de indiening van zijn volgend verzoek rechtvaardigen".

In het licht van voormeld wetsartikel, wordt in de bestreden beslissingen vooreerst met reden aangegeven:

“Er dient vooreerst benadrukt te worden dat uw vorig verzoek door het CGVS werd afgesloten met een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Deze beslissing en beoordeling werden door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen bevestigd. Bijgevolg resten er u geen beroepsmogelijkheden meer met betrekking tot uw vorig verzoek en staat de beoordeling ervan vast.”

Verzoekende partijen keerden nadat hun eerste verzoek om internationale bescherming werd afgesloten blijkens het niet-betwiste feitenrelaas voorts vrijwillig terug naar hun land van herkomst, bleven aldaar nog ongeveer een decennium wonen en halen in het kader van hun huidige, tweede verzoek om internationale bescherming geen nieuwe elementen of feiten aan die afbreuk zouden kunnen doen aan of een ander licht zouden kunnen werpen op de indertijd gedane beoordeling. Derhalve blijft de beoordeling die werd gedaan in het kader van hun eerste verzoek om internationale bescherming onverminderd gelden.

Dient verder te worden vastgesteld dat zowel de algehele geloofwaardigheid van de verklaringen van verzoekende partijen als de geloofwaardigheid van de asielmotieven die verzoekende partijen aanvoeren in het kader van hun onderhavige, tweede verzoek om internationale bescherming ernstig worden ondermijnd doordat verzoeker manifest ongeloofwaardige verklaringen aflegde over zijn beweerde reis van Armenië naar Europa en zijn paspoort niet neerlegt. In dit kader, wordt in de bestreden beslissingen geheel terecht gemotiveerd:

“Vooreerst dient opgemerkt te worden dat uw verklaringen over uw uitreis uit Armenië naar Europa niet aannemelijk zijn. U stelt (CGVS p. 4-5, 11, DVZ pt. 17) dat u gebruik maakte van een smokkelaar, dat u deze persoon uw paspoort gaf, 40.000\$ betaalde, en u naar hier bracht. U weet niet wat er in uw paspoort was aangebracht, u weet niet of er een visum instond en vraagt zich zelf af wat een visum is, en weet niet door welk land dit visum was uitgereikt noch hoe lang het geldig was. Gevraagd wat u zou vertellen indien de politie/douane u vragen zou stellen over uw reis, stelt u dat u geen douane bent gepasseerd maar dat de passeur jullie in groep liet passeren. Uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt en waarvan een kopie werd toegevoegd aan het administratief dossier, blijkt echter dat er bij binnenkomst van Europa strenge identiteitscontroles plaatsvinden waarbij de mogelijkheid bestaat om grondig te worden ondervraagd over identiteit, reisdocumenten en reisbedoelingen en dit op strikt individuele wijze. Het is dan ook ongeloofwaardig dat u geen informatie kan geven over uw reisdocument. Gezien het risico op ernstige sancties voor de mensensmokkelaar/passeur bij het ontdekken van clandestiene passagiers, is het onwaarschijnlijk dat hij zijn klant absoluut niet op de hoogte heeft gebracht van de inhoud van het paspoort dat wordt gebruikt om te tonen in geval van controle. Bijgevolg is uw verklaring volgens dewelke u niet weet hoe u de grenscontroles passeerde en niet op de hoogte bent van de inhoud van het paspoort, niet geloofwaardig. Hierdoor ontstaat het vermoeden dat u uw Armeens paspoort, het identiteitsdocument bij uitstek, bewust achterhoudt voor de Belgische asielinstanties om zo de hierin vervatte informatie over bijvoorbeeld een eventueel door u verkregen visum, het moment en de wijze waarop u uit het land vertrokken bent, verborgen te houden. De geloofwaardigheid van uw asielrelaas als ook uw algehele oprechtheid komt hierdoor reeds ernstig in het gedrang.”

Verzoekende partijen voeren ter weerlegging van deze motieven blijkens een lezing van het verzoekschrift niet één concreet en dienstig argument aan. Waar zij aanvoeren dat een smokkelaar diens netwerk en werkwijze niet zal prijsgeven, doet zulks namelijk hoegenaamd geen afbreuk aan het feit dat het totaal ongeloofwaardig is dat verzoeker in het geheel niet kon aangeven wat er in zijn paspoort werd aangebracht, of er al dan niet een visum in dit paspoort stond, voor welk land dit visum gold, hoe lang dit visum geldig was en wat hij kon of moest vertellen indien de politie of douane hem vragen zou stellen over zijn reis en dat verzoeker beweerde dat hij nergens douane zou zijn gepasseerd onderweg naar Europa. Door boudweg en op eenvoudige wijze te poneren dat hun relaas inzake hun reisweg wel degelijk oprecht zou zijn en te ontkennen dat hun verklaringen dienaangaande ongeloofwaardig zijn, ontkrachten verzoekende partijen de voormelde, pertinente en terechte motieven verder hoegenaamd niet. Derhalve blijven deze motieven onverminderd overeind.

Voorts wordt in de bestreden beslissingen met recht gemotiveerd:

“Zo moet worden vastgesteld dat u aanvankelijk verzwijgt dat u voor uw komst naar België eerder een verzoek om internationale bescherming hebt ingediend in Frankrijk. U stelt immers (CGVS p. 4-5) dat u samen met uw vrouw met het vliegtuig vanuit Erevan naar België bent gereisd, i.e. in oktober 2022 (zie vrouw CGVS p. 2). Het CGVS beschikt echter over informatie, waarvan een kopie aan uw administratief dossier is toegevoegd (zie Eurodac Hit dd. 16/12/2022), dat u eerder in oktober 2021 een verzoek heeft ingediend in Frankrijk. Pas toen u hieromtrent werd bevestigd, bekende u (CGVS p. 10) dat u eerder dan uw vrouw uw land van herkomst heeft verlaten, naar Frankrijk bent gereisd, niet meer bent teruggekeerd naar Armenië, en dat u naar België kwam nadat u vrouw er was gearriveerd. Gevraagd waarom u dit achterhield, stelt u (CGVS p. 11-12) dat u altijd angst had en u altijd heeft verborgen, dat u bang bent te worden verraden en geen vertrouwen heeft, dat u bang was de waarheid te vertellen. Deze motivering biedt echter geen verklaring waarom u deze informatie voor de Belgische asielinstanties zou willen achterhouden. Het indienen van een asielaanvraag impliceert immers een uiting van vertrouwen in de autoriteiten van het gastland en in de bescherming die deze bieden. Op een verzoeker rust dan ook de verplichting om van bij aanvang van de

procedure zijn volle medewerking te verlenen bij het verschaffen van informatie over zijn verzoek, waarbij het aan hem is om de nodige feiten en relevante elementen aan te brengen bij de asielinstanties over een eerder verzoek en het moment waarop hij zijn land van herkomst heeft verlaten. Een dergelijke houding valt aldus helemaal niet te rijmen met de medewerkingsplicht die kan worden verwacht van een persoon die om internationale bescherming verzoekt en houdt dan ook verder een ernstige negatieve indicatie in met betrekking tot uw algehele oprechtheid.”

Verzoekende partijen voeren ter weerlegging van deze motieven blijkens een lezing van het verzoekschrift niet één concreet en dienstig argument aan. Door eenvoudigweg te herhalen dat verzoeker angst had om de waarheid te vertellen, doen verzoekende partijen namelijk geenszins afbreuk aan de voormelde, pertinente en terechte vaststellingen. Het aangevoerde wantrouwen en de aangevoerde angst om de waarheid te vertellen, kunnen, zoals terecht wordt opgemerkt in de bestreden beslissing, de gedane vaststellingen niet verklaren. Op een verzoeker om internationale bescherming rust immers de verplichting om van bij de aanvang van de procedure zijn volle medewerking te verlenen bij het verschaffen van informatie over zijn verzoek om internationale bescherming, waarbij het aan hem is om de nodige feiten en relevante elementen aan te brengen voor de asielinstanties, zodat deze kunnen beslissen over het verzoek om internationale bescherming. Aan het feit dat iemand zich wendt tot de autoriteiten van een bepaald land teneinde er diens status van vluchteling te doen erkennen is bovendien inherent het vertrouwen verbonden in de autoriteiten waaraan men de bescherming vraagt.

Verzoeker legde blijkens de stukken zoals opgenomen in het dossier daarenboven frappant tegenstrijdige verklaringen af aangaande zowel de kern van de door verzoekende partijen aangevoerde problemen als hun opeenvolgende verblijfplaatsen, hetgeen de algehele geloofwaardigheid van de verklaringen van verzoekende partijen, de geloofwaardigheid van hun beweerdde problemen en de geloofwaardigheid van hun verklaringen aangaande hun vermeende verblijfplaatsen op fundamentele wijze ondergraaft. In dit kader, wordt in de bestreden beslissingen op geheel gerechtvaardigde wijze gemotiveerd:

“Het CGVS heeft uw asioldossier in Frankrijk opgevraagd. Hieruit blijkt dat u er te kennen gaf dat u in het dorp Ughtasar van de autonome enclave Nagorno-Karabach ging wonen, dat u er als vrijwilliger deelnam aan de oorlog met Azerbeidzjan, en dat u in oktober 2021 Armenië verliet omdat u niet meer wou deelnemen aan de gevechten en omdat u zich kritisch had getoond t.a.v. de Armeense regering. U maakte aldus voor de Franse asielinstanties helemaal geen melding van hetgeen u stelde bij de Belgische asielinstanties, nl. dat u tijdens uw verblijf in Nagorno-Karabach werkzaamheden uitvoerde voor een generaal die er na de oorlog van beschuldigd werd informatie aan de Azerbeidzjaanse vijand te hebben doorgegeven waarna u door hem en zijn kompanen op gewelddadige wijze onder druk werd gezet om de verantwoordelijkheid van hun verraad op zich te nemen. De vaststelling dat u van dit voor de Belgische asielinstanties beweerdde kernelement van uw verzoek, bij de Franse asielinstanties helemaal geen melding maakte, ondermijnt compleet de geloofwaardigheid van uw beweringen.

Er dient eveneens opgemerkt te worden dat u bij de Franse asielinstanties te kennen gaf dat jullie in 2019 in het dorp Ughtasar van de autonome republiek Nagorno-Karabach gingen wonen, dat toen de oorlog begon u uw vrouw op 10/10/2020 naar Pyatigorsk in Rusland stuurde waar u aangaf dat zij op het moment van uw gehoor (i.e. begin 2022) er nog steeds verbleef, en dat toen u Nagorno-Karabach verliet bij kennissen in Erevan verbleef. Uit de verklaringen die u aflegde voor de Belgische instanties (DVZ pt. 10 & 16 & 19; CGVS p. 2-3) blijkt daarentegen dat jullie in 2012 in het dorp Ughtasar gingen wonen, dat toen de oorlog uitbrak uw vrouw er is gebleven en werkte als verpleegster, en dat na de oorlog jullie werden gedeporteerd naar een sanatorium in Chermok in Armenië.”

Verzoekende partijen slagen er geenszins in om deze motieven te ontcrachten. Hoe het gegeven dat verzoeker ervan uit zou zijn gegaan dat zijn verblijf in Frankrijk slechts tijdelijk was zou kunnen verklaren waarom hij aldaar verklaringen aflegde die dermate in strijd zijn met de verklaringen die hij in België aflegde, kan immers hoegenaamd niet worden ingezien. Ook indien verzoeker ervan uitging dat zijn verblijf in Frankrijk slechts van tijdelijke aard was, kon immers worden verwacht dat hij aldaar de waarheid zou hebben verteld en dat hij, zo deze feiten strookten met de werkelijkheid, in dit land ter adstructie van zijn aldaar ingediende verzoek om internationale bescherming dezelfde feiten zou hebben aangehaald als deze die hij in België aanvoerde. Bijgevolg blijven de voormelde motieven onverminderd gehandhaafd.

Gelet op de hoger gedane vaststellingen en op de informatie zoals opgenomen in het administratief dossier, kan verder niet de minste bewijswaarde worden gehecht aan de stukken die verzoekende partijen neerlegden ter staving van de voorgehouden deelname van verzoeker aan de oorlog en hun voorgehouden verblijf in Nagorno-Karabach. Dienaangaande, wordt in de bestreden beslissingen dan ook met reden gemotiveerd:

“Deze vaststelling heeft een ernstige impact op de bewijskracht van het door u voorgelegde attest waarmee u wil aantonen dat jullie in Ughtasar hebben gewoond aangezien dit attest werd uitgereikt op 04/04/2012 terwijl blijkens uw verklaringen bij de Franse instanties jullie daar pas sinds 2019 zijn gaan wonen. Een dergelijke frappante incoherentie tussen de inhoud van het document en uw afgelegde verklaringen, doet vermoeden dat het stuk werd gefabriceerd. Dit vindt verdere bevestiging uit de informatie waarover het CGVS beschikt, en waarvan een bijlage in uw administratief dossier is gevoegd, waaruit blijkt dat er in uw land van herkomst een hoge graad van corruptie heerst en er allerhande documenten tegen betaling verkregen kunnen worden.

Bijgevolg is de bewijswaarde van het attest dd. 04/03/2021 van de ngo 'Unity of Freedom Fight Veterans' dat u van 09/10/2020 tot 02/11/2020 heeft deelgenomen aan de oorlog met Azerbeidzjan, ook bijzonder relatief en is deze op zich niet van dien aard om afbreuk te doen aan de eerder vastgestelde ongeloofwaardigheid van uw relaas."

Verzoekende partijen voeren ter weerlegging van deze motieven geen dienstige argumenten aan. Uit de informatie zoals opgenomen in het administratief dossier blijkt duidelijk en genoegzaam dat corruptie in Armenië wijdverbreid is, dat aldaar op grote schaal wordt gefraudeerd met allerhande documenten zoals de neergelegde attesten en dat zulke attesten daardoor eenvoudigweg illegaal en tegen betaling kunnen worden verkregen. Bovendien kan aan zulke attesten hoe dan ook hoogstens een ondersteunende bewijswaarde worden gehecht, met name het vermogen om een intrinsiek geloofwaardig relaas kracht bij te zetten. Op zich kunnen dergelijke attesten echter hoegenaamd niet volstaan om te besluiten tot de geloofwaardigheid van de verklaringen van verzoekende partijen. Aangezien verzoeker blijkens het voorgaande frappant tegenstrijdige verklaringen aflegde aangaande zowel de kern van de door verzoekende partijen aangevoerde problemen als hun opeenvolgende verblijfplaatsen in Armenië, kan aan de *in casu* neergelegde attesten dan ook niet de minste bewijswaarde worden gehecht.

De geloofwaardigheid van de door verzoekende partijen aangevoerde problemen wordt nog verder ondermijnd doordat verzoeker nagenoeg niets wist te vertellen over de cruciale figuur in hun asielse relaas. In dit kader, wordt in de bestreden beslissingen met recht gemotiveerd:

"Wat de generaal Gevorg Hovanisyan betreft, dient ook te worden vastgesteld dat u bijzonder onwetend over deze persoon bent. Zo kon u enkel aangeven dat hij een generaal is, van welk soort leger of van welke divisie, kon u niet beantwoorden (CGVS p. 7). Aangezien u door deze man onder druk werd gezet om diens verraad aan de Azerische vijand op u te nemen, kan redelijkerwijze verwacht worden dat u meer over deze generaal zou weten."

Verzoekende partijen laten deze motieven volledig onverlet. Derhalve blijven deze motieven onverminderd overeind.

Tevens wordt in de bestreden beslissingen terecht gesteld:

"Voorts verklaart uw vrouw voor het CGVS (p. 3) dat zij éénmaal door uw belagers onder druk werd gezet, m.n. in augustus 2022 werd zij fysiek belaagd door mannen die wilden weten waar u was. Eerder had uw vrouw bij de DVZ (pt. 17) gesteld dat zij zo tweemaal door uw belagers thuis werd opgezocht, een eerste keer in 2021 en een tweede keer in 2022. Bij confrontatie ontkende uw vrouw (CGVS p. 4) dat ze tweemaal zouden zijn gekomen en voegt zij toe dat na dit éénmalige incident u het land heeft verlaten, hetgeen bezwaarlijk te rijmen valt met de hierboven gemaakte vaststelling dat u reeds eerder in oktober 2021 naar Frankrijk was afgereisd."

Verzoekende partijen slagen er niet in om afbreuk te doen aan deze motieven. Op het vermeende trauma in hunnen hoofde werd reeds hoger ingegaan. Zo de betreffende gebeurtenissen en feiten werkelijk hadden plaatsgevonden, kon voorts wel degelijk worden verwacht dat verzoekende partijen hierover consistente, coherente en eensluidende verklaringen zouden afleggen. Dat zij hiertoe niet in staat bleken, laat niet toe nog enig geloof te hechten aan hun beweerde asielse motieven. Overigens geven verzoekende partijen in dit kader in het voorliggende verzoekschrift aan dat zij zich voorafgaand aan hun respectieve onderhouden bij verweerder niet eens de moeite zouden hebben getroost om hun asielse motieven voor zichzelf op een rij te zetten. Dergelijke houding is manifest onverenigbaar met en doet bijgevolg andermaal kennelijk afbreuk aan de ernst, de oprechtheid en de geloofwaardigheid van de door verzoekende partijen aangevoerde asielse motieven.

Verzoekende partijen laten de bestreden beslissingen verder volledig ongemoeid waar gemotiveerd wordt:

"Ten slotte dient ook te worden vastgesteld dat u geen enkel objectief bewijsstuk kan voorleggen m.b.t. uw beweerde problemen. U stelt nochtans (CGVS p. 6) dat de Armeense autoriteiten sinds de zomer van 2021 onderzoek verrichten naar de daders van het verraad, dat de generaal Hovanisyan hiervan is beschuldigd maar hij anderen zoekt om de schuld in hun schoenen te schuiven, dat u door uw belagers enkele dagen werd vastgehouden en geslagen, en dat u na uw vrijlating bewijzen probeerde te verzamelen om uw onschuld aan te tonen (getuigenissen, documenten). Redelijkerwijze mag aldus verwacht worden dat u toch enige bewijskrachtige stukken zou kunnen voorleggen. Het ontbreken van ieder begin van bewijs hieromtrent houdt verder een ernstige negatieve indicatie in met betrekking tot de aannemelijkheid van uw relaas. Bij verdere bevraging nuanceerde u uw beweringen en stelt u (CGVS p. 8) niet te weten of de generaal door de autoriteiten als een verdachte wordt beschouwd, hetgeen niet te rijmen valt met uw aanvankelijke beweringen. Ook gevraagd of dit een bekend feit is in Armenië dat iemand vanuit die bunker in Nagorno-Karabach (waar u werken voor de generaal had uitgevoerd) informatie heeft doorgespeeld aan de Azerische vijand, stelt u dat er informatie daarover was, dat die bunker werd gevonden en er werd vastgesteld dat er informatie vanuit die bunker was verspreid, en dat er een onderzoek was over wie wat had gedaan. Gevraagd aldus of er hierover in de media was bericht, stelt u niet te weten of dit in de kranten stond maar dat er op de televisie werd gerapporteerd. Gevraagd wat er op de televisie hierover werd gezegd, stelt u dat ze zeiden dat er verraad geweest was, maar dat er niet gesproken werd over de bunker, dat dit

top-secret informatie is. Er moet worden vastgesteld dat u steeds uw beweringen over wat geweten was over de rol van deze bunker in het verraad aanpast, van een gekend feit in Armenië tot uiterst geheime informatie. Ook deze vaststelling ondermijnt verder de geloofwaardigheid van uw beweringen.

De overige door jullie voorgelegde geboorteaktes bevatten louter identiteitsgegevens en kunnen bovenstaande vaststellingen niet wijzigen. Uw vrouw verklaart hieromtrent (DVZ vrouw pt. 19; CGVS vrouw p. 3) dat zij haar geboorteakte kwijt was en een andere heeft laten regelen via haar smokkelaar, en dat alles dat erop staat klopt behalve haar geboorteplaats.

De voormelde motieven vinden steun in het dossier, zijn pertinent en terecht en blijven, gezien verzoekende partijen deze volledig ongemoeid laten, onverminderd overeind.

Daar reeds hoger werd vastgesteld dat verzoekende partijen kennelijk ongeloofwaardige verklaringen aflegden over hun vermeende verblijfplaatsen voorafgaand aan hun komst naar België, wordt in de bestreden beslissingen tot slot eveneens op geheel gerechtvaardigde wijze gemotiveerd:

“Wat betreft uw verklaringen afkomstig te zijn uit de regio Nagorno-Karabach, dient nogmaals te worden opgemerkt dat uw tegenstrijdige verklaringen over de periode van uw verblijf in Ughtasar de geloofwaardigheid van deze bewering ernstig onderuit halen (cf. supra). U kunt dus niet aannemelijk maken dat u als IDP naar elders in Armenië moest vluchten of dat u bij terugkeer naar Armenië in een situatie van intern ontheemde terecht zou komen.”

Verzoekende partijen voeren ter weerlegging van deze motieven niet één concreet en dienstig argument aan. Bijgevolg blijven deze motieven onverminderd gehandhaafd.

3.5. In acht genomen hetgeen voorafgaat, zijn er geen nieuwe elementen of feiten aan de orde en leggen verzoekende partijen geen nieuwe elementen of feiten voor die de kans aanzienlijk groter maken dat zij voor de erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet in aanmerking komen.

Derhalve heeft de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen in de bestreden beslissingen ten aanzien van verzoekende partijen terecht besloten tot de niet-ontvankelijkheid van hun (volgend) verzoek om internationale bescherming en dient het onderhavige beroep te worden verworpen.

3.6. Gelet op het voorgaande tonen verzoekende partijen niet aan dat zij vroeger reeds vervolgd zijn geweest of slachtoffer zijn geweest van ernstige schade. Derhalve kunnen verzoekende partijen zich te dezen niet op dienstige wijze beroepen op de toepassing van artikel 48/7 van de Vreemdelingenwet.

3.7. Verzoekende partijen tonen voor het overige niet aan dat en op welke wijze “de algemene beginselen van behoorlijk bestuur, o.a. (...) het zorgvuldigheids- en redelijkheidsbeginsel” in casu en door de bestreden beslissingen zouden zijn geschonden. Derhalve wordt ook de schending van deze beginselen door verzoekende partijen niet op dienstige wijze aangevoerd.

3.8. De Raad ziet gelet op het voorgaande tot slot geen reden om de bestreden beslissingen te vernietigen en de zaak terug te sturen naar de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op drie juli tweeduizend vierentwintig door:

dhr. J. BIEBAUT,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

J. BIEBAUT